T.C
BAŞBAKANLIK
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği

Tarih : 01/04/2012
Gazete / Dergi : MİLLİ GAZETE
Sayfa/ Sütun : 8 / 7-8
Konu Kodu : -9-

MİNE ALPAY GÜN
m.alpaygun@gmail.com

Kur'an dersleri

MİLLİ Eğitim bünyesine Kur'an derslerinin girmesi, şüphesiz sevindirici bir gelişme.

Ne var ki "seçmeli" ibaresi, yine de düşünülmesi gerekli bir kavram.

Pek çok öğrenci bu seçmeli ibaresini görünce, biraz uzak duracak gibi gözükmekte.

Hatta pek çok dindar ailenin çocuğu, hatta iyi niyetle bile; "zaten yeterince derslerim ağır, üniversiteye hazırlanıyorum, dershaneye gidiyorum, vaktim yok, şimdi bu dersi almayayım da ileride bir hocaya gidip öğrenirim" diye düşünebilecek.

Zira seneler önce lise dönemimde benzer olgu yaşanmıştı.

Din dersi seçmeliydi.

Kimse bu dersi almıyordu.

Zaten not ortalamasına tesir etmiyor, dersler hayli ağır, bir de bu ders ile uğraşmayayım deyip seçmeli din dersine kimse girmiyordu.

Sadece yurt dışından gelen bir arkadaşımız bu derse girerdi.

O da Hıristiyanlığın tamamen tesirinde olan bir arkadaştı, sırf iki dini mukayese edip, Müslümanlığı yenik düşürecek delillere ulaşmak için bu dersi almıştı.

Gerçi o zamanlar, Milli Güvenlik kitabı gibi idi, din dersi kitabı; Atatürk ilke ve inkılâplarından geçilmezdi.

Artık ne hikmetse bu dersin pek taliplisi olmazdı.

Şimdi yeni bir süreç.

Umarım Kur'an derslerinin doğuşuna sevinenler için, bu bir ölü doğum olmaz.

Fakat hayrının çok olacağına kuşkum yok.

Çocuklarına yeterince vakit ayıramayan aileler için, Kutlu kitabın öğretilmesi bir fırsat olacak.

Belki de bir ömür öğrenme fırsatı bulamayacaklar, kerim kitabı okuma şansını yakalayabilecek.

Umuyorum ki, Kur'an kültürü, suç potansiyelini de azaltacak, daha huzurlu bir toplum olmamızı da sağlayacak.

Tabii bu konuda tereddütlerim de yok değil.

Önceki gün, Eminönü Yeni Camii'nde öğle namazı kıldım.

Kadınlar mahfili tamamen dolmuştu.

Bir güvenlik görevlisi, kapıdan giren kadınları, orta sahna davet etti.

Erkek cemaatin kullandığı orta methalin arka kısmında yer ayrıldığını gösterip, rehberlik yaptı.

Orta methalde de, kıyamet kadar bir kadın cemaat birikmişti.

Üniversite yıllarımda, selâtin camilerinin bile kadınlar mahfili bomboştu.

Çoğu kez namazımı tek başıma kılardım.

Şimdi çoluk çocuk, genç yaşlı, bir şölen.

Bir an bencillik mi nedir, geçmişin o yalnız namazlarını daha mı huzurlu bulduğumu sorgular buldum kendimi.

Ya da, bu da bir "aydın yalnızlığı hastalığı" deyip kendimi suçladım.

Toplum olarak, gülümsemeyi unutmuştuk, selamı kaldırmıştık aramızdan.

Ama o gün camide müezzinin o nefis Kur'an tilavetini dinlerken, bir an tefekkür ettim de.

Tamam, büyük kalabalıklar artık camileri doldurmakta.

Artık çok sayıda genç, cemaat olarak "salât"a koşmakta.

Yine de acaba dindar olmayı isteyen bu insanlar, ahlaklı olabilmeyi de aynı şekilde arzuluyorlar mı diye düşünmeden edemedim.

Acaba bu insanların kaçta kaçı yediklerinin helal ayrımına varmakta, kul hakkına girmekten korkmakta, haksız kazançtan tiksinmekte, paranın kaynağını sorgulama yürekliliğini gösterebilmekte.

Evladının haram yerden kazanç sağladığını gördüğü halde, dindar babanın onu uyarmaması, engel olmaması üstelik bu zenginlikle övünmesi acı bir bilânço.

İşçisinin hakkını çalmadan, alın teri kurumadan vermeyen patronların acaba namaz kılmaya hakları var mı?

Aldatanlar, çok yemin edenler, borçlarını ödemeyenler, kezzablar(çok yalancılar),faiz yiyenler, israf edenler.

Hala milyonlarca piyango biletinin satıldığı bir ülkede eminim bu cami cemaati de bulunmakta.

Ormanları kesenler, ev için arazi açanları cami yolunda görünce üzülüyorum.

Hem ağaçların kafasını uçur, katliam yap sonra namaz kıl, Kur'an oku.

Kendilerine hatırlattığımda nasıl tepki görmekteyim.

Yaptıklarının kötü olduğunu bile kabullenmeyen bu insanlar için üzülmemek mümkün değil.

Öğretmenler din derslerinde ahlak üzerinde titizliklę durmalıdırlar.

İnsanın dindar olmasından önce ahlakının güzelleştirilmesinin nasıl hava ve su kadar önemli olduğunu vurgulamalıdırlar.

Yalan söylemenin, hırsızlık yapmanın, büyüklere saygısızlık etmenin, küçükleri, güçsüzleri, zayıfları, yoksulları ezmenin, hakir görmenin çirkinliğini; gelecek nesillere acilen dikte ettirmelidirler.

Yoksa nasıl olsa okullara Kur'an dersleri bile koyduk, kutsal vazifeyi tamamladık inancı ile eleği duvara asıp, bütün önemli işleri başardık anlayışına kapılmak da ne derece doğrudur.

Acilen erdemli, onurlu, doğru sözlü, dürüst, ahlaklı, inançlı kuşakların yetiştirilmesi hedef alınmalıdır.

Zira Rabbimiz:

"Emr olunduğun gibi dosdoğru ol" diye emrederken, Peygamberimiz de:"Doğruluk iyiliğe, iyilik de cennete götürür, insan doğru söyleye söyleye Allah katında sıddıklar (doğrular) derecesine çıkar", diye buyurmuşlardır.

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ